

постійне удосконалення умов для реалізації економічного та духовного потенціалу сім'ї, і має прагнути до того, щоб найменша кількість сімей потребувала допомоги, пільг, безкоштовних послуг тощо.

Вивчення неповної сім'ї дає соціальному педагогові можливість з'ясувати, які взаємовідносини складаються в ній. Якщо мати значну кількість часу приділяє домашньому господарству, надмірно опікає дитину, намагається задовольнити всі її потреби, щоб вона не відчувала відсутність батька, матеріальних нестатків, і це стає сенсом її життя та призведе до того, що дитина буде позбавлена материнської турботи – необхідна індивідуальна педагогічна допомога.

Соціальний працівник, працюючи з неповною сім'єю і регулюючи непорозуміння між батьками, які розлучилися, ставить мету – захист інтересів дитини. Він має бути не пасивним спостерігачем того, що відбувається з дитиною, а активним, терплячим провідником педагогічної доцільності своїх порад і пропозицій

Звичайно, можуть бути різні причини того, що жінка вирішила ростити дитину без батька. Такі матері дуже хворобливо ставляться до того, коли цікавляться їхнім сімейним життям, хоч і потребують педагогічних порад і допомоги. Важливо допомогти таким матерям знайти роботу з більш високою оплатою у режимі неповної зайнятості, розв'язати юридичні проблеми, залучити дітей до занять в гуртках, секціях безкоштовно.

Майже не вивчене таке явище, коли сам батько виховує дитину. Дослідження свідчать, що чоловіки зовсім непогано справляються з батьківськими обов'язками, але звичайно, батькові одному складно виховувати дитину. Якщо сім'я складається з батька і сина і причиною сімейного неблагополуччя є розлучення, то дуже важливо, щоб батько і син не стали жінконенависниками.

Важливо створити Центри допомоги неповним сім'ям, так як таких сімей дуже багато, необхідно підвищувати їх рівень життя, вести роботу по створенню сприятливого психологічного клімату, надавати консультаційні послуги по Інтернету, оскільки не завжди є можливість приїхати в сам Центр, і вирішувати різні проблемні питання життєдіяльності такої сім'ї. Допомога надається в рамках Центрів соціальної допомоги сім'ї та дітям, де не завжди повноцінно можуть надати допомогу неповній сім'ї.

Таким чином, неповні сім'ї мають багато різних проблем, складностей і тому потребують допомоги соціальних педагогів, соціальних служб і держави.

Рубаха М. А.
НТУ «ХПИ»

ИНФОРМАЦИОНАЛЬНЫЙ РАБОТНИК: ПРОБЛЕМЫ СТАНОВЛЕНИЯ И РАЗВИТИЯ

В силу развития современной глобальной экономики происходит процесс фрагментации работников как класса. Показателем, который сигнализирует про новые тенденции развития глобальных социально-экономических отношений, есть процесс увеличения значимости социального статуса, который характеризуется не материальным, а интеллектуальным показателем. Если же раньше, основное количество рабочих были заняты

физической деятельностью, то сейчас явно выделяется класс рабочих, которые заняты интеллектуальной деятельностью. Такой вид рабочих зарабатывают деньги с помощью своих интеллектуальных и информационных ресурсов, используя свои знания и навыки. Создается и развивается новый вид работника – информационный работник.

Так, во время высокой конкурентности на рынке труда, современному человеку требуется выполнять множество условий: модернизировать свою специальность, занимать активную позицию, быть мобильным, компетентным, владеть широким спектром знаний. Также, современный высококвалифицированный работник, то есть информационный работник – это обладатель социальных навыков, таких как: способность автономного принятия решения, готовность к ответственной работе, толерантность к другим. Информационный работник – это работник, обладающий способностью интерпретировать информацию, самостоятельно выявлять и решать поставленную перед ним задачу, а также, имеющий способность к мультидисциплинарной деятельности и экспертизе.

Современные работники все чаще обязаны сталкиваться с необходимостью создавать инновационные пути решения проблем. Одно из самых важных качеств современного работника – это его рефлексивность, то есть его способность предоставлять разные пути решения проблем и делать выбор между ними. Таким образом, информационный работник должен владеть специфическими теоретическими знаниями. Но очень важным является то, что информационный работник должен понимать, как теоретические знания следует использовать на практике. То есть теоретические и практические знания взаимопроникают друг в друга и интегрируются.

Также следует отметить, что человеку, который принимает на себя модель поведения информационного работника, должен обладать не только социальными, но и психологическими навыками, такими как, креативность, уверенность в себе, коммуникабельность, стрессоустойчивость. В современных условиях человеку, для того, чтобы достичь определенных успехов, не предоставляется возможность быть социально-пассивным. Происходит трансформация личности. Хотя и приветствуется разнообразие в моделях поведения, не критикуется любой образ жизни или волеизъявление, все же целеустремленному человеку приходится менять свои личные характеристики и особенности.

Таким образом, с появлением новых условий на рынке труда, новых требований, которые возникли во время социально-экономической глобализации общества, появился новый вид работника – информационный работник. Такой работник является в своем роде, информационным источником, который решает любую проблему, поставленную перед ним, любым креативным и необычным способом.